

חוק לתיקון פקודת מסילות הברזל הממשלתיות (מס' 3),

תשכ"ד-1964 *

תיקון סעיף 20

1. בסעיף 20 (2) לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936¹, במקום הקטע המתחיל במלים "וגוסף לכך הוא צפוי" ועד סוף הסעיף הקטן יבוא: "וגוסף לכך קנס בשיעור שייקבע על ידי שר התחבורה בתקנות ושלא יעלה על כפל אגרת הנסיעה; בתקנות כאמור רשאי שר התחבורה לקבוע נסיבות בהן יהא אדם פטור מתשלום הקנס".

ישראל בריהודה
שר התחבורה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ו' בשבט תשכ"ד (20 בינואר 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 585, תשכ"ד, עמ' 28.
² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 593, עמ' 169; ס"ח תשי"א, עמ' 226; ס"ח תשי"ה, עמ' 114.

חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים),

תשכ"ד-1964 *

הגדרות

1. בחוק זה –

"משחק אסור" – משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;
"מקום משחקים אסורים" – חצרים שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתוחים לציבור ובין שהם פתוחים לבני-אדם מסויימים בלבד, ואין נפקא מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת;
"הגרלה" – כל הסדר שלפיו ניתן – בין בהעלאת גורלות ובין באמצעי אחר – לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כשהזכיה תלויה בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;
"הימור" – כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כשהזכיה תלויה בניחושו של דבר.

2. המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו – מאסר שנה או קנס חמשת אלפים לירות.

איסור הגרלות והימורים

3. המשחק משחק אסור, דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס אלף לירות.

איסור משחקים

¹ נתקבל בכנסת ביום ו' בשבט תשכ"ד (20 בינואר 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 568, תשכ"ג, עמ' 321.

4. המציע, מוכר או מפיץ כרטיסים, או כל דבר אחר, הבאים להעיד על זכות להשתתף בהגרלה או בהימור, וכן המדפיס או המפרסם הודעה על הגרלה או על הימור, דינו – קנס אלפיים לירות.

5. המחזיק או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעריכת הגרלות או הימורים, דינו – מאסר שנה או קנס חמשת אלפים לירות; המשכיר חצרים או מרשה את השימוש בהם בידיעה שימשו מקום למשחקים אסורים או לעריכת הגרלות או הימורים, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס אלפיים לירות.

6. הוראות הסעיפים 2 עד 5 לא יחולו על משחק, הגרלה או הימור שנחמלאו בהם שלושה אלה:

(1) עריכתם מכוונת לחוג אנשים מסויים;

(2) אינם חורגים מגדר שעשוע או בידור;

(3) אינם נערכים במקום משחקים אסורים או במקום לעריכת הגרלות או הימורים.

7. הוראות חוק זה לא יחולו על סוגי הגרלות או הימורים או על הגרלה או הימור מסויימים, אשר לעריכתם ניתן מראש היתר מאת שר האוצר או מאת מי שהוסמך לכך על ידיו. הודעה על מתן היתר שניתן לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

8. במשפט על עבירה בשל משחק אסור לפי חוק זה –

(1) רשאי בית המשפט להרשיע את הנאשם על יסוד עדות שותף לעבירה גם אם אין לה סיוע;

(2) פסק דין במשפט פלילי שנקבע בו כי במקום פלוני נערך משחק אסור, מותר לקבלו כראיה על כך בכל משפט אחר לפי חוק זה, ואין נפקא מינה מי היה הנאשם.

9. לענין חוק זה – ומבלי למעט מכל דרך הוכחה אחרת –

(1) הנמצא במקום משחקים אסורים, והיה לקצין משטרה יסוד להניח שמשחקים בו משחקים אסורים אותה שעה, רואים אותו כאילו הוא משחק בו משחק אסור, כל עוד לא הוכיח שנמצא במקום למטרה אחרת בלבד;

(2) רואים משחק בקלפים, בקוביות או במכונת משחק כמשחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כל עוד לא הוכח ההיפך;

(3) רואים חצרים כמקום שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים –

(א) אם נערך בהם משחק אסור לפחות שתי פעמים תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה על ידי הנאשם, כל עוד לא הוכח ההיפך; ואין נפקא מינה, לגבי הנאשם בהחזקתם, אם החזיק בהם כל תקופה זו ואם מקצתה;

(ב) אם שימשו מועדון למשחקים בקלפים, ונערך בהם משחק אסור לפחות פעם אחת תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה על ידי הנאשם.

10. הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות שכלים או מכשירים או דבר אחר ששימשו לעריכת המשחק, ההגרלה או ההימור יחולטו לאוצר המדינה, ואין נפקא מינה אם הנאשם הוא בעליהם או לאו.

11. הגרלות והימורים שהתחילו בעריכתם כדין לפני תחילת חוק זה, לא יחולו עליהם הוראות הסעיפים 2, 4 ו-5 אלא מיום כ"ז בטבת תשכ"ה (1 בינואר 1965).

12. סעיפים 190 עד 192 לפקודת ההוק הפלילי, 1936 י – בטלים.

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

1 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.